

[Arne Larsen.]

holde eller forbedre nogle af disse ordninger. Vi går imidlertid ind for, at disse lapperier i øvrigt bør ophøre.

Til fru Hanne Reintoft må jeg lige bemærke, at socialistisk folkeparti ikke er gået ind for en driftslåneordning. Jeg hørte fru Hanne Reintoft fremsætte denne påstand her fra talerstolen, og jeg har også bemærket, at dagbladet Land og Folk har ført den frem. Hvis man læser betænkningen, vil man vel bemærke, at vi ikke tager medansvar for driftslåneordningens indførelse. Vi ønsker ikke flere låneordninger, og vi finder, at det, hr. Verner Jørgensen netop selv sagde i sin argumentation for at gå med til en sådan driftslåneordning, var, at rentesikringsordningen skulle fortsætte, eventuelt forbedres. Det sker ikke, og derfor finder jeg, at grundlaget for tilslutning til driftslåneordning er helt og aldeles bortfaldet.

Så siger boligministeren, at der er et dybt alvorligt fordelingsproblem. Ja, det er der, men det kan ikke nytte noget, at boligministeren tager sit udgangspunkt og fortsat vil tage sit udgangspunkt i tårnhøje huslejer i det nye byggeri. På det grundlag vil vi ikke være med til nogen form for fordeling, og derfor bør en hvilken som helst regering, der måtte komme, anstrenge sig for at få de høje huslejer og det nye byggeris priser ned på et helt, helt andet niveau, end vi har i dag. Når man har løst den opgave, kan man komme tilbage til os og snakke fordelingspolitik og udjævning. Så kunne det ske, vi var til at få i tale. Det er vi ikke på det nuværende grundlag.

Om det forslag til motiveret dagsorden, som fru Hanne Reintoft har fremsat, skal jeg sige, at socialistisk folkeparti kan støtte det. Det er vore tanker om ejerlejlighedsloven, således som vi har fremført dem lige fra dens begyndelse, og vi har adskillige gange forsøgt at slippe af med denne lovgivning. Derfor kan vi stemme for det motiverede forslag til dagsorden.

Sigsgaard: Det var jo en dejlig tale, boligministeren holdt. Den fortalte om, hvor godt det hele går, om alle de reformer, der nu var blevet gennemført, om de 50.000 nye boliger pr. år og meget andet godt. Men det var næsten for godt. Jeg synes ikke, det er helt betryggende, at vi på den ene side har

en boligminister, der synes, at næsten det hele går så godt, så godt, og på den anden side hundrede tusinder af mennesker, der enten ikke har bolig eller har en alt for dyr bolig eller også en alt for dårlig bolig.

Man kunne fristes til at tro, at når boligministeren tilsyneladende næsten ikke kan se nogen røvere i den skov, kunne det være af meget nærliggende fysiske grunde. Det kunne være, boligministeren skulle søge lidt nærmere.

Ministeren siger som svar på mine betænkeligheder i anledning af bestemmelserne om, hvordan arbejdere fra andre egne af landet skal få bolig, når de flytter, at han vistnok kunne nøjes med at læse betænkningen op, det måtte være svar nok. Ja men det er betænkningen, der gør mig betænkelig. I betænkningen står der ganske rigtigt, som boligministeren her citerer, at når arbejdsgiveren har støttet et byggeri, så må det være rimeligt, at han får en vis fortrinnsret til boliger i det pågældende byggeri, men man slår fast i betænkningen, det skal siges, at selv om den pågældende arbejder skifter arbejde, så skal han blive boende. Men mine betænkeligheder eksisterer altså alligevel. Det, jeg tænker på, er, at arbejdsgiveren nok ikke er særlig interesseret i, at en arbejder, som han har fået trukket til sig fra en anden del af landet, arbejder 1 måned eller 2 og derpå skifter arbejde, men stadig væk beslaglægger en bolig. Arbejdsgiveren, der altså må have de betænkeligheder, vil derfor søge underhånden at få en aftale med de mennesker, han ansætter, måske en lidt mere eller mindre luftig aftale, men dog en underhåndsaftale. Der er jo på boligmarkedet desværre alt for mange underhåndsaftaler — det tror jeg godt ministeren har hørt om — en underhåndsaftale, der skal sikre, at de arbejdere, han ansætter, bliver der et vist stykke tid. Det vil igen sige, at arbejderne, hvis det bliver tilfældet, kommer i et endnu større afhængighedsforhold til arbejdsgiveren, end de ellers ville være.

Jeg kunne måske spørge ministeren: hvis der er tale om noget sådant, hvis arbejderne under et vist pres, fordi han mangler beskæftigelse, indgår en underhåndsaftale med arbejdsgiveren, kan han så ensidigt, skal vi sige løbe fra den aftale bagefter? Det må jo være en ulovlig aftale, går jeg ud fra, og den kan altså ikke have nogen retskraft på no-